

blive vedtaget ved en Folkeafstemning. Det er sikkert et Forsøg paa at komme udenom det, som Sagen drejer sig om, og jeg tror ikke, det ærede Medlem selv tror paa, at det Forslag, der en Gang faar Flertal her i Folketinget, ikke kan blive vedtaget ved en Folkeafstemning, thi ellers vilde man ganske sikkert imødekomme vort Ønske og sige: Lad det komme ud til en Folkeafstemning. Jeg føler mig ganske forvisset om, at det ved en saadan vilde faa et mægtigt Flertal.

Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Kragh, at for den Ordning, vi havde med Folketing og Landsting, delte Socialdemokraterne Ansvaret med Venstre. Det er rigtigt, og det er ogsaa rigtigt, at Venstre i Henhold til Forfatningen er berettiget til at nedstemme Bevillinger, som er givet af Landstinget, eller sætte nye Bevillinger ind. Men det var ikke det, jeg talte om. Jeg talte om, at Venstre tidligere under den hidsige Kamp, der førtes mellem Højre og Venstre gennem de mange Aar, Gang paa Gang slog en Ting fast med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard som Ordfører: naar man vil tvinge — tvinge — Ungdommen til at være Soldater, tvinge den til i en given Situation at give Livet som Indsats, saa maa et Landsting ikke hindre et Folketing i at gennemføre sine Forslag; der skal staa en Folkevillie bagved det, for at man kan stille et saadant Krav. Dette er et gammelt Venstrekrav, og derfor kan det ikke nytte, at man nu vil komme og sige: Nu modsætter vi os Folketinget. Jeg taler ikke om disse midlertidige Nedsættelser, der her er foreslaaet, men jeg taler om det Forslag, der bliver vedtaget her i Folketinget til Afløsning af Militærordningen af 1922. Hvis Venstre siger: Vi vil ikke lade det gaa til en Folkeafstemning, vi vil ikke bøje os for, hvad Folketinget vedtager, vi vil ikke paa Forhaand erklære, at Landstinget vil bøje sig for Folketinget, hvis der kommer et Folketingsvalg, der paa ny giver Flertal for Forslaget — hvis Venstre hævder dette, saa har Venstre i Militærspørgsmaalet fuldkommen brudt med sin Fortid og er gaaet over til de Konservatives gamle Standpunkt, Tingenes Ligeberettigelse. Der er sikkert ikke een, der tør vove at sige, at Landstinget med den Sammensætning, det har i Kraft af, at kun Halvdelen af dets Medlemmer gaar af hvert fjerde Aar, i Dag staar som Udtryk for det danske Vælgerfolks Villie, men desuagtet vil man med dette Landsting som Støtte, ganske som de Konservative i gamle Dage, hindre,

at vi faar en ny Militærordning her i Danmark, skønt den, vi har, er bygget paa et saa spinkelt Grundlag som 73 Sæmmer af 149. Saaledes ligger Landet, og det er et afgjort Brud med Fortiden, naar Venstre indtager dette Standpunkt overfor disse Udskydninger, som vi havde ment skulde gælde, indtil vi faar at se, hvorledes det gaar med vort Militærforslag. Nu har vi faaet at vide af Venstres Ordfører i Dag, at man blankt afviser: herom forhandler vi ikke, det afviser vi blankt, og vi har Gudskelov Landstinget, hvor vi kan gøre det, vi vil ikke forhandle om Militærordningen af 1922, vi afviser alt, hvad der hedder Forhandling, thi vi har et Landsting at støtte os paa, som er i Modstrid med Folketingets Flertal. Dette er Venstres Standpunkt i Militærspørgsmaalet, og det er det, som var de Konservatives Standpunkt i den Tid, de førte Kampen med Venstre; det er Forskellen mellem før og nu.

Brorsen: Ved Udarbejdelsen af Finanslovsforslaget for 1925—26, det, som vi nu behandler, er der paa Krigsministeriets Budget under Konto II. L., Krigsmateriel, stillet Forslag af den højtærede Forsvarsminister om at anvende 485 000 Kr. mere end i Finansaaret 1924—25. Altsaa, han stiller Forslag om at anvende mellem 400 000 og 500 000 Kr. mere i det kommende Aar end paa det Finanslovsforslag, som jeg i sin Tid var med til at udarbejde. Den højtærede Forsvarsministers Motivering heraf staar at læse i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, og jeg mener, det kan have sin Betydning, at den kommer til at staa i Rigsdagstidende. Han siger som Begrundelse af, at der er stillet Forslag om denne Forøgelse: „Der stilles stadig større Krav til Meddelelsesmidlerne baade med Hensyn til den Mængde, i hvilken de skal være til Stede ved Afdelingerne, og til Vedligeholdelsen; de hidtil bevilgede Midler har derfor ikke vist sig tilstrækkelige, og nævnte Beløb maa paaregnes at medgaa til en forsvarlig Vedligeholdelse og rimelig Udvikling af dette for Hærens Virksomhed nødvendigvis paakrævede Materiel“; saa anføres der en Merudgift til Tilvejebringelse af Ammunition paa 250 000 Kr., hvortil der bemærkes: „Paa Grund af Indførelsen af hurtigskydende Vaaben, Haandgranatmateriel m. v. i Hæren, stilles der større Krav til den Ammunitionsmængde, som nødvendigvis medgaaar til en forsvarlig Uddannelse af Mandskabet, og det Beløb, som hidtil har kunnet afses i dette Øjemed, har vist sig ganske utilstrækkeligt“. Det